

"De Saar is Europees!" dans Het Vrije Volk (17 januari 1950)

Source: Het Vrije Volk. 17.01.1950. [s.l.].

Copyright: (c) Het Vrije Volk

URL: [http://www.cvce.eu/obj/"de_saar_is_europees_"_dans_het_vrije_volk_17_januari_1950-nl-170183b5-5e95-495c-8738-020d2b8bedf2.html](http://www.cvce.eu/obj/)

Publication date: 17/09/2012

De Saar is Europees!

In de strijd op de slagvelden tussen Frankrijk en Duitsland is Elzas-Lotharingen altijd een bijzonder soort vlag geweest. Wie met die vlag kon zwaaien, had de hegemonie, de leiding, in Europa. In de Frans-Duitse oorlog van 1870 leed Frankrijk de nederlaag en betaalde met het verlies van Elzas-Lotharingen, dat bij Duitsland werd ingelijfd. In dat verlies hebben de Fransen nooit willen berusten. De angel uit het Franse vlees werd pas weggenomen na de eerste wereldoorlog van 1914-18, toen Duitsland verloor, Wilhelm II naar Doorn vluchtte en Elzas-Lotharingen weer bij Frankrijk werd gevoegd. Toen was de hegemonie weer aan de Franse kant.

Over de Elzas en Lotharingen vechten de Fransen en de Duitsers thans niet meer. De wond is geheeld, hoogstens is het litteken er nog. Maar een ander gif is in de verhouding Frankrijk-Duitsland gespoten: het eigendom van het Saargebied. Aan wie zal de Saar, rijk aan industrie en ertsen, toebehoren, aan Frankrijk of aan Duitsland? Zolang op die vraag geen bevredigend antwoord is gegeven, komt Europa niet tot rust.

Bij het vredesverdrag van Versailles, in 1919, na afloop van de eerste wereldoorlog, verloor Duitsland niet alleen Elzas-Lotharingen voorgoed, maar ook tijdelijk het Saargebied. Gedurende vijftien jaar zou het Saargebied door een Volkenbondscommissie worden beheerd en daarna zouden de Saarlanders bij volksstemming mogen uitmaken, wat zij wilden: óf bij Frankrijk, óf bij Duitsland, óf handhaving van het Volkenbondsbestuur. Die stemming werd in 1935 gehouden. Hitler was toen al twee jaar aan de macht in Duitsland en bedreigde van over de grens iedere Saarlander met moord en doodslag, als hij bij de stemming niet koos voor Duitsland. Die terreur werkte, want 90 procent van de Saarlanders staken hun domme hoofd in de nazi-strop. Dat was, in 1935, geen volksstemming, geen demonstratie van het vrije zelfbeschikkingsrecht der volken. Het was een farce, het was van de democratie een beschamende bespotting.

Moet het andermaal zo gaan? Helaas gaat het er op lijken. De Fransen doen alles om het Saargebied economisch te annexeren. De Saarlanders hebben die economische annexatie in 1947 bekrachtigd en voor een economische unie met Frankrijk gestemd. Maar in die dagen was het in Duitsland nog miserabel gesteld. Het Franse spek lokte, zoals het Deense spek lokte voor de Duitsers in Sleeswijk. Tegenwoordig hebben de Duitsers zelf weer spek. Zo pas zijn alle distributiebepalingen in Duitsland afgeschaft. De Saarlanders willen weer „zurück ins Reich“, wat door alle partijen in West-Duitsland fanatiek wordt aangemoedigd, ook door dr Schumacher van de sociaal-democratische partij. Werden op dit ogenblik in het Saargebied verkiezingen gehouden, dan zouden wij er ons hoofd om durven verwedden, dat het Saargebied met overweldigende meerderheid voor Duitsland zou stemmen. Eensdeels zeer begrijpelijk. Wat wil men? Een Duitser blijft Duitser, zo goed als een Fransman Fransman en een Nederlander Nederlander blijft.

Europa schreeuwt om eenheid. Wij zullen die eenheid nooit bereiken, zolang Frankrijk stilletjes probeert het Saargebied te annexeren en een voorschot neemt op het later te sluiten vredesverdrag met Duitsland. Die eenheid bereiken wij evenmin, zolang de Duitsers aan de andere kant van de Rijn schreeuwen om een plebisciet, een volksstemming. Die stemming, uiterlijk zo 100 procent democratisch, lost niets op. Er is maar één redelijke oplossing, noch Frans, noch Duits, maar Europees: internationalisatie van de zware industrie van Duitsland, van Frankrijk en van het Saargebied. Doen wij dat niet, dan laten wij in Europa een zweer ontstaan, die vroeg of laat zal openbreken. Is de les van wereldoorlog I en II nog niet genoeg?